

[Jørn Pedersen]

misbrugerne var vidende om, at kontrakten var retsgyldig.

Socialdemokratiet mener, at vi i stedet skulle vurdere de bestående tilbud. Vi skulle måske overveje at tilbyde en større vifte af behandlingstilbud, ligesom vi burde vurdere, om opfølgningen efter endt behandling i det hele taget er tilstrækkelig og formålstjenlig, som vi kender den i dag.

Vi vil naturligvis interesseret og aktivt følge udvalgsarbejdet, og vi vil ikke udelukke, at der kan gennemføres visse detaljer i dette forslag, men selve forslaget – og det er tvungen, jeg siger til – må vi afvise.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det skal blive meget kort. Det er for at sikre, at vi er enige om, at vi diskuterer det samme.

Når jeg i beslutningsforslaget har foreslået 48 timer, så skal det ses som et forslag. Vi kan godt forhandle, om det lige skal være 48 timer, eller om det måske kun skal være 40 eller 50-60, eller hvor grænsen skal ligge.

Så skal vi også lige være opmærksom på, at behovet for en kontrakt ikke kun er der, lige når man har meldt sig til at gå på afvænnning, for dér er problemet som regel ikke det største. Problemet kommer lidt senere i behandlingsforløbet, og så kommer det med jævne mellemrum i behandlingsforløbet, og det er dér, muligheden skal være der.

Pia Christmas-Møller (KF):

Vi er i Det Konservative Folkeparti fuldstændig enige i intentionerne bag det beslutningsforslag, som Fremskridtspartiet her er kommet med.

Vi arbejder selv sammen med socialministeren med udarbejdelsen af et konkret lovforslag, som skal give lovhemmel til, at man på frivillig basis kan indgå kontrakter om, at tvang benyttes i behandlingen af narkomaner.

Der er en række problemer – vi har foreløbig berørt et par af dem – når den konkrete udformning af bestemmelserne skal ske. Vi har ikke i dag i Danmark ret til ad administrativ vej at frihedsberøve folk, og det er der en klar grund til: det er nemlig ikke rigtig muligt i henhold til grundloven.

Så er det, vi gerne vil give mulighed for, at man ved at indgå en frivillig kontrakt kan be-

nytte administrativ frihedsberøvelse alligevel. Derfor er det utrolig vigtigt, at man er meget omhyggelig med, hvordan man formulerer selve bestemmelserne, sådan at det sikrer narkomanen retsgarantier. Det er det, vi arbejder med, og det er det, der er baggrunden for, at lovforslaget ikke allerede nu foreligger for Folketinget. Vi regner med at have de helt præcise formuleringer på plads, sådan at vi kan komme med lovforslaget i løbet af december måned.

Vi ser nogle problemer i den måde, Fremskridtspartiet har formuleret sit beslutningsforslag på i forhold til netop de bemærkninger, jeg har gjort. Derfor må vi afvise Fremskridtspartiets beslutningsforslag, men tilslutte os intentionerne og målet med forslaget.

Bente Grønfeldt (V):

Bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B 20 var en hel lærebog i, hvordan man behandler narkomaner.

Venstre er enige i det synspunkt, at målet er at sikre narkomanerne god og effektiv behandling. Det er i dagens Danmark praktisk talt umuligt at tilbageholde patienter mod deres vilje, og det er for så vidt jo godt nok.

Det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B 20, at man skal ville behandlingen, og at man skal indgå en frivillig kontrakt. Men i en periode, hvor patienten tænker relativt fornuftsbetonet, skal vedkommende have mulighed for at springe fra. Man kan godt sammenligne narkotikabehandling med alkoholbehandling. Enhver, der har haft med de to kategorier af behandlinger at gøre, ved, hvor svært det er at fastholde patienten i behandlingen.

Venstre mener ikke, det foreliggende beslutningsforslag er tilstrækkeligt, idet der videre i bemærkningerne står følgende:

»Før enhver tilbageholdelse skal en læge godkende, at tilbageholdelsen sker.«

Men hvis patienten har et fornuftsbetonet og reelt ønske om trods sit tilsagn at forlade behandlingen, skal tilbageholdelsen ikke kunne anvendes.

Fra mit kendskab til narkobehandling vil jeg mene, at det er her, problemet ligger. For en narkoman vil let under behandlingen kunne udvise fornuftig adfærd og begrunde et ophør med behandlingen, og derfor kan man overveje, hvordan vi sikrer seriositet i kontraktkravet.